

[Helge Larsen.]

synes jeg bør understreges, fordi der i offentligheden, i pressen, har været at læse artikler, hvoraf man kunne få den opfattelse, at dette ikke var tilfældet. Principielt er alle funktionærer som lønmodtagere med, men der er i forslaget til tillægspension en dispensationsadgang, der tillader, at visse funktionærgrupper holdes udenfor. Det må vist erkendes, at der kan være funktionærer med en så stor pensionsforsikring, at de måske ikke selv vil være interesserede i tillægspensionen, og at det måske også ville være noget urimeligt at medtage dem, men jeg må mene, at den formulerede dispensationsadgang er alt for omfattende. Den må — og det må vi tage op til behandling i udvalget — indsnævres betydeligt. Jeg er glad for, at den højtærede arbejdsminister i fremsættelsestalen har udtrykt, at en ændring her må undersøges og tilstræbes.

Et særligt problem frembyder naturligvis tjenestemændenes stilling til tillægspensionsordningen. Hele dette problem er jo nu henvist til behandling i et udvalg, der skal finde en løsning herpå. Jeg skal derfor i dag kun sige dette, at det må være klart, at der må ske en tilsvarende forbedring af tjenestemændenes stilling. De må have ret hertil. Hvorledes denne forbedring skal være, ja, det må vi tage stilling til, når det nedsatte udvalg er færdigt med sit arbejde.

I forbindelse med bestemmelsen i tillægspensionsforslaget, hvorefter jo den, der har 3 års anciennitet inden for tillægspensionen, kan gå ud i selvstændigt erhverv og bevare sit medlemskab ved selv at indbetale det fulde bidrag, er der et par spørgsmål, jeg gerne vil stille den højtærede arbejdsminister. Det ene drejer sig om det tilfælde, som vel nok ofte vil forekomme, hvor en kvinde, der har været beskæftiget i erhvervslivet, efter ægteskab ønsker at gå ud af erhvervslivet og måske i nogle år udelukkende er beskæftiget som hustru og husmoder. Der er spørgsmålet da dette, om hun også, i tilfælde af at hun indbetaler det fulde bidrag, vil kunne bevare sin ret til tillægspension.

Det andet spørgsmål drejer sig om den samme situation, som dog, tror jeg, vil kunne komme til at foreligge for andre end just kvinder, der går ud af erhverv. Det kan også komme til at gælde andre, der går over i selvstændig erhvervsvirksomhed og måske efter nogle år ønsker at gå tilbage som lønmodtagere og komme ind under pensionsordningen. Spørgsmålet er dette: vil den, der har mindst disse 3 års anciennitet, og som enten træder ud i selvstændigt erhverv, eller som på grund af ægteskab i en periode ikke virker som lønmodtager og heller ikke betaler bidrag selv i denne periode — vil vedkommende ved tilbagevenden til arbejdsmarkedet kunne bevare den anciennitet, som han har erhvervet på et tidligere tidspunkt i de yngre år? Jeg ville være meget glad, om den højtærede arbejdsminister kunne give oplysning om disse problemer.

Så ønsker jeg i øvrigt til sidst blot at gøre et par bemærkninger om det, som i dag har været drøftet indgående, nemlig spørgsmålet om at udvide adgangen til tillægspension til at omfatte alle. Det ærede medlem hr. Henry Christensen, hvis positive og saglige kritik jeg fuldt ud anerkender, var inde på dette spørgsmål og gjorde opmærksom på, at der her lå et væsentligt problem. Som jeg allerede tidligere har sagt, er det mit partis ønske, at vi kan udforme tillægspensionen sådan, at den giver adgang til deltagelse for alle. Det skal efter mit partis opfattelse ikke hindre, at vi gennemfører tillægspension for lønmodtagere først, idet jeg mener, vi kan gennemføre ordningen i flere tempi.

I de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Henry Christensen fremførte — bemærkninger, som indeholdt meget rigtigt — manglede der et synspunkt, som jeg gerne vil fremføre, og som jeg tror netop gør det nødvendigt, at spørgsmålet grundigt belyses, før vi tager endelig stilling til det. Det er nemlig ikke ganske givet, at enhver selvstændig erhvervsdrivende vil være interesseret i at deltage i tillægspensionen. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Asger